

Så skall i enslighet,
 Jag största nöje finna,
 Med sorg — som ingen wet
 Skall mina dar försvinna;
 Jag tror att is och sten
 Mig möta hwart jag går.
 Bland tusen fins knappt en.
 Som wänskap rätt förstår.

2.

Ett rent och warsamt wett,
 En dygd som ständigt blänker,
 En mun som håller ett
 Med allt hwad hjertat tänker;
 Hwar skall jag finna den,
 Som dessa tecken har?
 Jag ser att wara wän,
 Det är att wara rar.

3.

Men fastän annat allt
 Som idel moln försvinner,
 Så blir dock aldrig kallt
 Den eld som Tris brinner;
 Det är ej blott en brand,
 Som blod och sinnen rör:
 Det är ett wänskaps-band,
 Som slits ej förr'n jag dör.

Sålas i Widenståhls Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, tryckte hos J. Hårberg, 1825.

G S 58

Fredmans Epistel

till

Kajsa Stina.

Sant wa då, ingen dricker; drick låre Bröder; Skåder glaset på borden i Krogen; betraktom Stopen på hollomen inom Släpddörren; märker huru det glänsande tennstopet som Kajsa Stina står der och håller, liksom talar till dig: Hej låra Sjal! fuktta din aska. — Frilliga låra Systrar, Frilliga mina Bröder: weten I huru det kommer mig före? Jo det kommer mig så före, som ingen kan komma sig före, före, än wi ta oss en klunk. Hur sa? Hwa ba? Gutär låra Sjal?

Gutär båd natt och dag!
 Ny wållust, nytt behag!
 Rulka din aska;
 Fram brånwinsflaska;
 Lydom Bachi lag;
 Gutär båd natt och dag!
 Si wår Syster Rassa Scina;
 Si hur hennes flastor skina.
 Kåra ta hit stopet, :: grina;
 Grina, swåls och drick, som jag.

Jag är den, som skall tömma stopet, det
 är du som skall slå i, och det ären 3 kåre Brö-
 der, som hafwen att beställa om ölet, att ofi intet af
 fasterna tröta må. Mankerar ofi brånwin, fal-
 lerar ofi öl; så fallerar ofi allt furage. No-
 terligare, furage! Huru många årom wi? Le-
 gio, ty wi äro många. Gutär Tergen Duc-
 kel! Hej Benjamin Schwalbe! Sein Diener
 Erik Bergström! Dricker du Anders Wing-
 mark? Redelige Broder Berg! och du Kristian
 Samuel Bredström! som ligger under bor-
 det, Gutär! Trampa intet på ölet; knäpp på
 fiolerna; slå på trummorna; håll fast i stopet.

Gutär, ett laga fång;
 Wår sorgedag är lång;
 Lång är Buteljen;
 Trumla Reiwelsen;
 Supom på en gång;
 Wår sorgedag är lång.
 Rassa Scina står och tappar;
 Hela hjertat i mig flappar;
 Bara ingen stopet :: nappar;
 Då gör jag min swanesång.

En Potiphars hustru med sköna maner,
 Joseph till kärlek will locka,
 Rycker'n i manteln, och suckar och ber,
 Sitt ner, sitt ner.
 Inunder Paulunen den skönaste ros
 Stod för wår Joseph att plocka,
 Men som en lummel han flydde sin ros.
 Det tros, det tros.
 Ack! om jag varit i Josephs ort, ::
 Jag wet hwad jag gjort.

2.

Men Joseph den tolen på dörren han for,
 Nomsen hon winkar och beder;
 Aldrig en däre i werlden så stor
 Gått i två skor.
 Frist åta och dricka i Potiphars sal,
 Eld uppå spisen af Eder,
 Inga dueller och ingen riwal,
 Och ej förtal.
 Hurra Kamrater för Potiphars fru! ::
 Hon sofwer ännu.

3.

Men felet war det att wår Joseph han war
 Rycker, betruckter med mera,
 Och för en flicka ett uselt förswar,
 En dålig kar.
 Wid Pharaos Garde en usel Kapten
 Potiphar war som de flera,
 Och i en brudsång, så sömnig och llen,
 Sin Fru till mehn.
 Hurra Kamrater för Potiphars Fru! ::
 Hon lefwer ännu.